

PODNOŻE (1) *sb n*

I pl podnożami.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Stołeczek, na którym spoczywają stopy siedzącego; przen: ktoś podporządkowany: Páweł S. piŕze: Mężowie miłuyćie żony ŕwoie/ áni fię ŕroźćie przeciwko nim: wiedząc to/ iż żony nie ŕą podnożami/ áni niewolnicami mężow ŕwych WerKaz 287.

Cf **PODNOŻEK**, [**PODNOŻKA**]

KW